

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Sancti Victoris, & Decano Parisiensi, & Magistro Roberto de Corzon
Noviomensi Canonico Parisius commoranti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

fuis quàm de publicæ silvæ novalibus, quæ ad jus & dominium beati Petri noscitur pertinere, monasterium vestrum in præfenti legitime possidet aut in futurum iustis modis poterit adipisci, vobis & eidem monasterio confirmamus; nihilominus sancientes ut ea quæ de prædictis rebus iuste vobis in posterum conferentur, tamquam habitatores territorij memorati tam jure habitationis quàm ex apostolicæ sedis concessione liberè possitis recipere ac sine quolibet contradictione tenere. Insuper auctoritate vobis apostolica indulgemus ut silvam vestram de Laureto excolere vobis liceat & dare aliis excolendam secundum terminos quibus in authentico scripto monasterij vestri determinata est & distincta. Nulli ergo &c. nostræ constitutionis, confirmationis, & concessionis &c. Si quis autem &c. Datum Laterani v. Kal. Aprilis, anno undecimo.

*ABBATI SANCTI VICTORIS,
& Decano Parisiensi, & Magistro Roberto de Corzon Noviomensis Canonico Parisius commoranti.*

*Epist. 41.
De electione
Episcopi Morinensis
Cap. Cùm dilecti.
De elect.
Vide infra
epist. 225.*

Cum dilecti filij Henricus Archidiaconus Morinensis & magister H. Atrebatensis Canonius Morinensis electi procuratores & Bernardus Morinensis Canonius ad sedem apostolicam accessissent, procuratores ipsi proponere in nostra præsentia curaverunt quòd Ecclesia Morinensis Episcopi solatio destituta, Canonici ejusdem Ecclesiæ de pastore substitutione tractantes, in dilectum filium Adam Presbyterum, Goseelinum Diaconum, Theobaldum Subdiaconum Canonicos Morinenses potestatem eligendi Episcopum unanimiter contulerunt, juramento interposito promittentes quòd illum reciperent in pastorem quem de gremio ipsius Ecclesiæ ducerent in Episcopum eligendum. Qui postmodum examinatis voluntatibus singulorum, Iohannem Archidiaconum ejusdem Ecclesiæ, virum litteratum, providum, & discretum, in Episcopum elegerunt, & eadem electione à Capitulo communiter approbata, à Metropolitanò suo pariter petierunt ut electionem confirmaret eandem. Qui tam electionem ac electi personam diligenter examinans quàm etiam super ipsius ætate, de cujus defectu fuerat ab aliquibus dubitatum, inquirens sollicitè veritatem, per sententiam declarando electum ipsum minime sustinere in ætate defectum, electionem de ipso factam, utpote canonicè celebratam,

solemniter confirmavit. Qui postea regalibus receptis à Rege, ad petitionem ejusdem Capituli à venerabili fratre nostro Atrebatensi Episcopo de mandato Metropolitanò prædicti fuit in Presbyterum ordinatus, & aliquandiu nullo contradicente liberam & pacificam tam in spiritualibus quàm in temporalibus administrationem obrinuit in Ecclesia Morinensi. Unde procuratores ipsi à nobis humiliter petierunt ut his qui post hæc omnia invidia stimulis agitati, contra factum proprium temerè veniendo, adversus electum ipsum materiam discordiæ suscitare præsumunt, silentium imponentes, & memoratam electionem tam concorditer celebratam & confirmatam solemniter approbantes, eidem faceremus electo munus consecrationis impendi, multorum super hoc non solum Abbatum & Capitulorum civitatis & diocesis Morinensis sed etiam aliorum Presbyterorum nobis litteris præsentatis, qui super præmissis omnibus testimonium perhibentes, electum ipsum de litteratura, discretione, ac honestate morum reddiderunt apud nos multipliciter commendatum, quinimmo & electorum ipsorum super hoc nobis litteras obtulerunt, quibus erat illarum litterarum de verbo ad verbum, sicut iidem asserunt electores, tenor insertus, quæ de potestate ipsis tradita juxta præmissam formam consecrata in Capitulo fuerant & sigillo Capituli sigillata. Verùm supradictus B. qui contra electum venerat memoratum, proposuit ex adverso quòd cum in supradictos tres sub hac forma juramento præstito fuerit eligendi concessa potestas ut Capitulum eum recipere teneretur quem illi tres ab omnibus vel à majori & saniori parte de gremio ipsius Ecclesiæ nominatum eligerent in pastorem, electores ipsi terminos potestatis sibi tradita non servantes, prædictum Archidiaconum eligere præsumperunt, quem pauci de Capitulo nominarant. Unde Canonici Morinenses postmodum admirantes qualiter Archidiaconus electus fuerat memoratus, cum plures essent in Ecclesia digniores, super electionis processu invicem colloquendo ceperunt ferè omnes publicè profiteri quòd nullatenus Archidiaconum nominaverant supradictum, & reputantes se in hac parte delusos, quòd super hoc factum fuerat, per eundem B. cui suas testimoniales litteras assignarunt, nostro curaverunt apostolatui referare. Qui coram nobis sollicitè postulavit ut eadem electione cassata, faceremus ipsi

Ecclesie de persona idonea canonicè provideri, cum ferè omnes Canonici Morinenses sint parati, sicut asseruit, præfatio juramento firmare quòd præfatum Archidiaconum nunquam in Episcopum nominarant, & legitime possit ostendi quòd juxta præmissam formam supradictis tribus collata fuerit auctoritas eligendi, ut videlicet de gremio Ecclesie illum eligerent in quem omnes vel major & sanior pars Capituli consentirent, asserens idem B. se nihilominus probaturum quòd sæpèdictus electus patitur in ætate defectum. Nos igitur his & aliis quæ fuerunt hinc inde proposita coram nobis diligenter auditis, quia res perniciofa esset exemplo si per subreptionis astutiam quis ascenderet ad apicem dignitatis, de consilio fratrum nostrorum ita duximus providendum ut præfatio à contradictoribus juramento quòd ipsi contra præfatum electum malitiosè non moveant hujusmodi quæstionem, prædicti tres electores juramenti vinculo attingantur dicere veritatem quot ex Canonicis examinationis tempore in præfatum Archidiaconum convenerunt, & si tres simul aut duo saltem ex ipsis jurati dixerint majorem Canonicorum partem in ipsum Archidiaconum convenisse, vos contradictoribus silentium imponatis, cum contra hoc eorum esset probatio insufficientis, eò quòd singuli essent in suis testimoniis singulares. Si verò per eorum depositiones constiterit sæpèdictum Archidiaconum extitisse à paucioribus nominatum, tunc demum sollicitè audiatis quicquid utraque pars proposuerit ad probandum formam secundum quam eligendi potestas præfatis tribus electoribus assentur fuisse concessa, & si fuerit sufficienter ostensum quòd illum de gremio Ecclesie secundum formam sibi datam debebant eligere in quem omnes vel major & sanior pars Capituli convenirent, vos electionem ipsius Archidiaconi omnino cassetis, & faciatis Ecclesie Morinensi per electionem canonicam de persona idonea in Pontificem provideri. Alioquin quod de ipso factum est ratum habentes, contradictores ab ejus impetitione per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescatis, præfatum B. præbenda Morinensis Ecclesie spoliantes, qui se ad hanc partem, si forsàn in probatione deficeret, obligavit, non obstante quòd super ætatis defectu objectum est contra illum, cum idem Canonicus huic objectioni non multum institerit, & super hoc à Metropoli

Tom. II.

tano fuerit judicatum, cujus sententia in rem transit judicatam, cum infra decendium non fuerit legitima provocatione suspensa. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani 14. Nontis Aprilis, anno undecimo.

ABBATISSÆ ET CAPITVLO
de Edera.

Ustis petentium, usque inclinati, octogenarium numerum monialium seu etiam conversarum, quem propter suadentem utilitatem & necessitatem urgentem de consilio & assensu carissimi in Christo filij nostri Philippi Francorum Regis illustris & venerabilis fratris nostri Parisiensis Episcopi diocesani vestri providè in monasterio vestro statuistis, auctoritate apostolica confirmantes, ipsum præcipimus observari, nisi Domino largiente in tantum ejus excreverent facultates ut secundum earum augmentum, sororum quoque numerus posset augeri. Nulli ergo &c. nostræ confirmationis &c. Si quis autem &c. Datum Laterani Kal. Aprilis, anno undecimo.

Epist. 44.
De certo monialium numero confirmando.

HVGONI CANONICO SANCTI
Georgij de Faya.

Dilectis filiis B. Canonico sancti Petri Pictavenis & D. procuratoribus G. de Marnaio, & tibi tam pro te quam dilectorum filiorum W. Præpositi & aliorum concanonicorum tuorum nomine respondentem pariter & agenti, super præbenda de Faya, quæ fuit olim R. de Poento Canonici ejusdem Ecclesie, volentibus litigare, dilectum filium Andream Subdiaconum & Capellanum nostrum concessimus auditorem. In ejus igitur presentia proponere curavisti quòd ex consuetudine usuque longo juramento interposito roboratis in Ecclesia sancti Georgij de Faya ultra duodecim numerum Canonici non debent institui, nec fieri promissio vel concessio de præbenda aliqua non vacante. Nullus insuper Canonicus Fayensis præbendam & aliquam de Ecclesiis ad Capituli donationem spectantibus potest insimul possidere, sed vacantes aliis chori servitoribus à Capitulo conferuntur. Et si quando Ecclesiarum talium aliquis Capellanus in Canonicum assumatur, capellaniam vel canonicam compellitur resignare, cum sese ad invicem de consuetudine minimè patiantur, & singuli qui capellanias recipiunt, corporaliter præfatio juramento promittant se

Epist. 45.
Si confirmatur præbenda de Faya.

V ij